

δούλω ὃ μισθός, ἔσθῃ. ὥσπερ δὲ καὶ τοῖς ἀλλοῖς ὅταν μὴ γένηται τοῖς βελτίστοις ἑέλκτον, μὴ δὲ ἀθλῶν ἢ ἀρίστης καὶ κακίας, γέγονται χρείσθους· ἔτω καὶ πρὸς οὐκίτας, διότι πρὸς δὲ πωλείσθαι σκέψαν, καὶ διαλέμειν τε καὶ αἰέναι καὶ ἀξίαν ἔκαστος, καὶ ἔσθῃ, καὶ ἔσθῃ, καὶ ἀξίαν, καὶ κολλᾶσθαι, λόγῳ καὶ ἔργῳ μιμουμένους ἢ ἤδη ἰατρῶν δυνάμειν, ἐν φαρμακικοῦ λόγῳ, ποσὸν ἀπερῶν ὅτι ἢ ἔσθῃ, οὐ φάρμακον [δὲ,] διὰ τὸ σιωπῆσαι. γὰρ δὲ ἂν εἰ πρὸς τὰ ἔργα βέλτερον, μὴ τε δελεᾶ, μὴ τε ἀσθεῖα ἀγαν. ἀμφοτέρω γὰρ ἀδύναστοι. καὶ γὰρ οἱ ἀγαν δελεᾶσθαι ὑπομένουσιν· καὶ οἱ ἀσθεῖς δελεᾶσθαι ὑπομένουσιν· καὶ δὲ καὶ τέλος ὀρέσθαι πᾶσι. διότι καὶ γὰρ καὶ συμφέρον, πῶς ἐλευθερίαν κείσθαι ἀθλῶν. βούλοντες γὰρ πονεῖν, ὅταν ἢ ἀθλον, καὶ ὁ γέροντος ὀρεσμένους. δεῖ δὲ καὶ ἐξομολογεῖσθαι τὴν ποσότητα καὶ μὴ πᾶσι ὁμοιοθεῖς πωλοῖς, ὥσπερ καὶ ἐν τῷ πῶσει καὶ τῷ θυσιᾶς καὶ τῷ ἀπολαύσθαι μέλλουσιν ἢ δούλων ἔνεκα ποιείσθαι, ἢ ἢ ἐλευθερίαν. πλείονα γὰρ ἔχουσιν οὐκ οὐκ ἔνεκα τὰ τοιαῦτα ἐπιμέδῃ.

Κεφάλαιον 5.

Εἶδη δὲ τῷ οἰκονόμῳ τί πᾶρα, ἃ δεῖ ἔχειν πρὸς τὰ χεῖματα, καὶ γὰρ τὸ πᾶσι δὲ ὅλων αὐτῶν καὶ ἔδῃ καὶ φυλάσσειν εἰ δὲ μὴ, οὐδὲν ὄφελος τῷ πᾶσι δὲ τῷ ἢ ἔμφοι αὐτῶν· τῶν ἔστι, καὶ ὁ κερδοφόρος τὴν ἑαυτοῦ πᾶσι δὲ ἔπι δὲ καὶ ἔδῃ κοσμητικῶν ἢ ὑπαρχόντων, καὶ χρηστικῶν. πούτων γὰρ ἔνεκα, καὶ κείνων ἔδεμεθα. διηρῶσθαι δὲ δεῖ ἢ κτημάτων ἔκαστον καὶ πλείω τὰ κέρματα ἔδῃ ἢ ἀκέραιων καὶ τῶν ἐργασίας οὕτω νενεμησθαι, ὅπως μὴ ἄμα κενδυνεύουσιν ἀπᾶσι. ποσὸν ὃ φυλάκω, τοῖς τε Πελοποννησίοις συμφέρει καὶ ἔδῃ, καὶ τοῖς Λακωνικοῖς. καὶ ἢ Ἀθηναῖοι δὲ οἰκονομία χρηστικῶν· ἀποδοῦναι γὰρ ἄνωγειν καὶ καὶ ἢ τῷ ταμείῳ θῆσις ἢ ἐστὶν ἐν τῷ μικροτέρῳ οἰκονομίας. Περιστῶ δὲ ἔδῃ, τὸ πᾶσι τεταρῶν καὶ πᾶσι ἔφορον αὐτῶν· καὶ ὃ ἔλεγε Δίων πρὸς Διονυσίου· οὐδεὶς γὰρ ὅτι μελέται ὁμοίως ἢ ἀλλοτριῶν, καὶ ἢ οὐκ αἰών· ὥστε ὅσα ἐνδέχεται, δὲ αὐτῶν ποιείσθαι καὶ τῶν ὅτι μελέτων. καὶ τὸ πᾶσι Πέρσῳ, καὶ τὸ Λίβυος ἀποφθεγμα δὲ ἂν ἔχει. ὁ μὴ γὰρ, ἐσθῆσις τὴν μέλλειν ἔσθῃ πᾶσι,

A Serui autem merces eibus est. Quod verò in aliis accidit vt deterioribus fiant, si non melioribus melius, neque pramia virtutis atque vitiorum proposita sint, idem contingit in famulis. Quamobrem consideratio adhibenda est, distribuenturque & remittentur singula pro eo ac illi merentur: Cibis, vestes, ocium, animaduersio. Imitabimurque verbo & re Medicorum facultatem respectu medicamentorum, hanc quidem cogitationem adiungentes: Quod cibus non sit medicamentum propter continuum vsum. Ad opera facienda seruorum natio maximè opportuna est ea, quæ neque ignaua neque nimis fortis sit. Ambæ enim hæ iniuste & improbæ sunt. Nam nimis ignaui nihil tolerant, & animosi difficiliter reguntur. Finis etiam præscribendus est vniuersis. Iustum enim est & vtile, præmium propositum esse libertatem. Libenter enim laboratur præmio proposito & tempore præfinito. Sunt etiam procreationibus liberum tanquam pignoribus obsidum obstringendi. Non parabuntur autem serui multi populares: ne in vrbibus quidem, & sacrificia fructuosæ voluptatis ad seruos magis quàm liberos est referendus. Nam plura sunt in illis, propter quæ hæc fuerunt instituta.

CAPVT VI.

D Genera autem eorum qui rem domesticam dispensent, quatuor sunt, eaq. in pecuniarum ratione versantur. Oportet enim hos eos esse qui & parare & tueri possint. Si enim tueri nesciant, frustra parauerint. Estque hoc aquam infundibulo haurire, & pertusum, quod dicitur, dolium. Oportet item esse eos qui ordinare exornareque bona, & his vti sciant. Hæc enim ob causas illis opus est. Facultates etiam singillatim distinctas, & plures fructuosas quàm infructuosas, itémque quæstus sic distributos esse conuenit, ne simul vniuersorum periculum adeatur. Ad custodiam verò profuerit vti Persicis & Læconicis institutis, estque etiam Attica rei domesticæ administratio vtilis. Véndentes enim emunt, & in rei exilis domestica administratione cella penariæ non est locus. Persica autem instituta sunt: Omnia disposita ipsum dominum inspicere. Et quod de Dionysio aiebat Dion, Nemo, n. parem curam adhibet de alienis rebus atque familiarib. Et ideo per se vnusquisq. omnium rerum quarum conceditur, curâ suscipiat. Opportunumque fuerit dictum

καθηκόν
Περσικῶν
Ἀθηναίων
Ἰβητικῶν

quam Persæ quàm Afri. Ille enim interrogatus, quid equū maximè pingue efficeret